

[Fr. Dalgaard.]

at Bidragene gaar ind, er der Enighed om, altsaa Lovforslaget om Sikring af Underholdsbidrag.

Det er, vil man se, meget vidtgaende Regler, man er blevet enig om, og ogsaa betydningsfulde nye Ændringer. At Faderen til det uægteskabelige Barn under visse Omstændigheder kan blive tilpligtet at betale Bidrag ud over Barnets 18de Aar til det 21de Aar, til Uddannelse af Barnet, er der Enighed om mellem Regeringspartierne og Venstre; de Konservative gaar imod, ud fra den noget formelle Betragtning, at Faderen til det ægteskabelige Barn ikke har nogen juridisk Pligt til at betale Bidrag ud over Barnets 18de Aar. Justitsministeren har gentagne Gange herfra gjort opmærksom paa, at denne Betragtning er formel, fordi det i Almindelighed ligger saaledes, at i de fleste Hjem, hvor der er Evner dertil, støtter man Børnene til videregaaende Uddannelse af den ene eller anden Art i den Udstrækning, Hjemmenes Kaar tillader. Det er altsaa en Analogi til dette, man har faaet indført i Lovforslaget, og det er glædeligt, at der er opnaaet saa stor Tilslutning ogsaa til dette Punkt, som Tilfældet er. Som sagt, de Konservatives Modstand derimod synes mig at være af en noget formel Karakter.

Ogsaa Spørgsmaalet om at fastslaa Faderskabet ved Rettergang er der Enighed om, og det er jo saadan — og det har Betydning for den Debat, der eventuelt opstaar her —, at man maa søge at faa Midlerne til at opklare Faderskabet gjort saa vidtgaende som muligt. For det er rigtigt, hvad der er blevet sagt under hele Debatten, baade her og for Resten ogsaa i Udvalget, at det, det gjaldt om, var at finde en Fader til et hvilket som helst Barn. Man er klar over, at det ikke vil kunne lade sig gøre i alle Tilfælde. Det er nu ikke saa mange Tilfælde, som man vil gøre det til, hvor der er, som det hedder, flere Fædre til et Barn; det er vel højst 5—10 pCt. af hele det Antal uægteskabelige Børn, der fødes. Dog er der altsaa en Del, men ved de nye Regler vil man sikkert kunne faa Procenttallet yderligere forringet. Der bliver Adgang til ved Blodtypeprøver og paa anden Maade at komme Opklaringen af Faderskabet nærmere, og hvad angaar Moderens Pligt til at oplyse, hvem der kan være Faderen til Barnet, er der jo ogsaa, om ikke fuld Enighed, saa alligevel saa nogenlunde Tilslutning til Princippet: at man skal skabe den størst mulige Klarhed paa dette Omraade, saaledes at man kommer bort fra

de mange Tilfælde, hvor Faderskabet ikke fuldt kan oplyses.

Der er altsaa mange Ting, man er enig om, men, som sagt, Programudtalelsen, Ligestillingen, Retten til Faderens Navn, Retten til Arv efter Faderen, er der ikke Enighed om. Det er over 20 Aar siden, man i Norge gennemførte dette Princip. Dengang var der i Norge stærk Meningsdiskussion, og der blev spaaet mange uhyggelige Ting; der blev spaaet, at Hjemmene vilde blive opløst, at alt det, som Samfundet hviler paa, vilde lide Skade i sin Grundvold. Det oplyses dog nu fra Norge af en Mand, som kender Forholdene — det findes i tidligere Akter i denne Sag —, at der er blevet indgaaet baade absolut og forholdsvis flere Ægteskaber og der har været færre Skilsmisser, efter at man har faaet de nye Regler. Forholdet er vel ogsaa det, at naar Barnet alligevel skal have baade Navn og Arveret efter Faderen, vil det i adskillige Tilfælde kunne tænkes, at et Ægteskab kommer i Stand, som ellers ikke vilde være kommet i Stand, hvorved der netop skabes Barnet det Hjem, som vi alle ønskede, Barnet kunde faa.

Paa et bestemt Omraade, som dog ikke direkte findes omtalt i Loven, har hele Udvalget, som det fremgaar af Betænkningen, givet Udtryk for et Ønske, nemlig Ønsket om, at Daabsattester og Fødselsattester for Børn fremtidig skal udstedes paa en saadan Maade, at de udadtil er ens, hvad enten der er Tale om et ægteskabeligt eller et uægteskabeligt Barn. Det er et godt Princip, man her søger at faa gennemført. Det bliver altsaa ikke direkte lovfæstet, men der har været Samraad med den højtærede Justitsminister og den højtærede Kirkeminister om dette Spørgsmaal, og begge Ministrene har været villige til at søge at faa gennemført Reformen. Hele Udvalget har ønsket at skabe en Ligestilling, i hvert Fald paa dette Omraade, og det er beklageligt, at man ikke har villet gennemføre dette Princip videre, at man ikke, som man gjorde allerede i 1908 her i Folketinget, har kunnet enes om at give det uægteskabelige Barn Arveret i Stedet for, at der skal afsættes Underholdsbidrag i en Aarrække. Man var enig om det i Folketinget i 1908, og det blev næsten gennemført i Landstinget; der var kun 4 Stemmers Flertal imod det. Derfor er det beklageligt, at Lovgivningen endnu en Menneskealder efter ikke er kommet videre; at der i hvert Fald er Uenighed mellem to store Grupper om dette Princip. Det er jo ikke saadan, at det ikke kan gennemføres nu, for det kan det heldigvis, men det havde været bedre, smukkere, hvis vi kunde have gennemført det med fuld